

Bütüncül yaklaşımınız yoksa Kürt sorunu zor çözülür

ANKARA'nın kulağı keskin gazetecilerinden Şükrü Küçükşahin'in dün Hürriyet'te yayınlanan yazısını okuyanlar, üstüne bir de Yeni Şafak gazetesinin manşet haberine göz attılarsa, birden bire bir ümide kapılmış olmalılar.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, içeriği ve kapsamı tam bilinmeyen bir inisiyatif almış ve Kürt sorununun çözümü konusunda 'ayağa kalkmış'tı.

Çok ama çok uzun zamandan beri Türkiye'nin canını yakan bu iki büyük sorunu çözme yönünde siyasetin üst seviyelerinden gelecek her girişim, elbette olumlu.

Eğer bir insan az ölecekse, eğer akan kan duracaksa, eğer insanları dağa çıkartıp kendi ülkesinin askerine polisine silah çeker hale getiren, onları 'bölücü terörist' diye damgalayan sorunların çözülmesine yardımcı olacaksa, insanım diyen herkes sevinir elbette.

Ama müsaadenizle ben bu sefer erken sevinenlerden olmak istemiyorum.

Dediğim gibi Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün girişiminin içerik ve kapsamını bilmiyoruz, dilerim Gül'ün başlattığı söylenen inisiyatif günü geldiğinde parlamento çoğunluğunu elinde tutan Adalet ve Kalkınma Partisi ile en azından ana muhalefetteki Cumhuriyet Halk Partisi tarafından da desteklenir ve elbette hükümet de Gül'ün arkasında durur.

Ama süttten ağzı yananın yoğurdu üfleyerek yemesi gibi, bu konuda hem mütereditim hem de kaygılı.

Tereddütlerim var; çünkü Kürt sorununu ve onun bir uzantısı olan terör sorununu çözmek için çok daha bütüncül bir bakışa ve bu bakış uyarınca oluşmuş bir uzlaşmaya ihtiyaç var.

Bu bakış, en genel anlamıyla demokratikleşme, insan haklarına saygı ve özgürlükler temelli bir şey.

Avrupa Birliği ile raporunun gururla çöpe atıldığı bir ülkede, demokratikleşme, insan haklarına saygı ve özgürlüklerin kurumsallaşması üzerinde bir uzlaşmanın var olduğunu düşünmüyorum; yakın zamanda olabileceğini de sanmıyorum.

Bu söylediğim üç genel başlıkta uzlaşma olmadığı gibi o başlıkların konumuz bağlamında detayı olan Türkiye'deki Kürtlerin kendilerini eşit hissetmeleri için yapılması gereken şeyler konusunda hiç uzlaşma yok. Hatta ezici çoğunluk Kürtlerin yeterinden fazla hakka sahip olduğunu düşünecek kadar farklı bir dünyada yaşıyor.

Öte yandan bu konuda kaygılıyım; çünkü 'çözüm' kelimesinin bu denli çok kullanılıp bir türlü neticeye varılamaması yüzünden, bu kelimenin değerini yitirip laçkalaşmasından çekiniyorum.

Umarım tereddüt ve kaygılarımda yanılırım.

Fazıl Say'ı yargılama ayıbı

FAZIL Say, siyasi görüşlerinden ve daha da önemlisi bu görüşlerini açıklarken kullandığı üsluptan pek haz ettiğim birisi değil.

Ama bunun bir önemi yok. Önemli olan, şiddet çağrısı veya nefret içermeyen görüşlerini açıkladı diye birisini yargılamanın saçmalığı. Daha da önemlisi, Fazıl Say'ın kendisine bile ait olmayan görüşleri beğenip paylaştı diye yargılanması.

Türkiye, ifade özgürlüğünü kısıtlama yolunda inanılması güç gelen yargılamalar yapıyor. Daha önce Orhan Pamuk'u bir demecinden ötürü yargıladık, sonra Elif Şafak'ı bir romanındaki kahraman yüzünden ve şimdi Fazıl Say'ı başkasına ait 140 karakteri beğenip yeniden yolladı diye yargılıyoruz.

Pes.

Dünkü ilk duruşmada Fazıl Say aleyhindeki davanın ve suçlamaların düşmesini bekledim. Belki akıl, sağduyu gelmiştir diye ummuştum. Hayır, maalesef henüz gelmemiş.

Biz bu kafayla Say'ı mahkum da ederiz, hapse de atarız.

İnsan ne diyeceğini şaşırıyor sahiden.